

de Servitutter, som Staten maatte lægge paa. Jeg forstod Ministeren saaledes, at dette Bud ikke var fremme her. Men man udtalte den Gang, at under Forhandlinger med Byraadet og Eforatet var denne Sum blevet nævnt. Det blev endvidere paa direkte Forespørgsel af Ministeren, Keiser-Nielsen, udtalt, at Sportspladsen i Viborg skulde være til Brug for gymnastiske Foreninger fra hele Jylland — den Gang var der endnu ikke et Stadion i Aarhus, saa vidt jeg ved —, og Kravet om den store Plads var begrundet med, at man skulde have Boldbaner o. s. v., saa Folk fra hele Jylland kunde komme dertil og fejre deres Sportsfester og gymnastiske Fester. I Landstinget var der kun et enkelt Medlem, der var imod Sagen — en Konservativ i øvrigt, Bruun —, men Resultatet blev alligevel, at der blev afgivet enstemmig Betænkning — det var først i August Maaned —, og den blev enstemmigt tiltraadt af Landstinget. I Betænkningen anføres det, at man gaar ud fra, at der blev taget de videst mulige økonomiske Hensyn ved Udarbejdelsen af de detaillerede og endelige Byggeplaner, og at Varmeanlægget burde være i Hovedbygningen og ikke i en særlig Bygning. Det var altsaa to Gange, der var adværet imod, at man byggede for dyrt, og henstillet, at man skulde være meget økonomisk.

Disse Bygninger er altsaa enstemmigt vedtaget af Folketing og Landsting til en Pris, der pr. 2. Januar 1919 var anslaaet til 1 484 000 Kr. Naar der nu rejstes et Ramaskrig i Anledning af den forfærdelige Pris, som Bygningerne er kommet op paa, er det eneste Sted, man skal rette sine Bebrejdelser imod, Rigsdagen, Folketinget, Landstinget, der har vedtaget at bygge de Bygninger til en Pris, der den 2. Januar 1919 var omtrent $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for hver.

Det var altsaa i 1919. Den 27. Marts 1920 indsendte Arkitekt Kampmann de fuldt færdige, udarbejdede Tegninger og meddelte den daværende Minister, Keiser-Nielsen, at Prisen 1 480 000 Kr. nu var steget med 30 pCt. til 1 924 000 Kr., altsaa omtrent 2 Millioner. Saa var det, at det radikale Ministerium kom til at gaa af. Det var disse berømte Generalstrejkedage, som medførte dette. (*Socialministeren* [Borgbjerg]: Nej, det var omvendt). Ja, ja, i alle Tilfælde: de faldt, og Resultatet var en Overgang et Forretningsministerium, hvori der sad en Socialdemokrat som Undervisningsminister, og i denne Ministers, Hr. P. J. Pedersen Lod, faldt det at godkende de af Kampmann indsendte Tegninger og den

af ham nævnte Pris, ca. 1 924 000 Kr. Saa kom Venstreregeringen til, og i Tiden derefter blev der foretaget Grundarbejder. Der skete imidlertid det meget beklagelige, at Arkitekt Kampmann døde i Juli Maaned, og at saa en Arkitekt Frederiksen i Aarhus blev konstitueret som Bygningsinspektør, og Resultatet blev, at Arbejderne paa disse to Statsskoler blev overdraget til en Søn af Kampmann og Arkitekt Frederiksen i Fællesskab. Forinden havde imidlertid gamle Kampmann indstillet til Ministeriet, at Arkitekt Frederiksen og en Arkitekt Vig-Nielsen i Viborg skulde ansættes som Konduktører med en maanedlig Gage af 1 000 Kr. hver. Dette gik Minister Appel imod og nedsatte Summen til 500 Kr. til hver. Uagtet Arkitekt Frederiksen var Medarkitekt ved Skolen, blev han altsaa samtidig Konduktør, et Forhold, jeg aldrig nogen Sinde vil være med til at forsvare. Det er en absolut Fejl. Han skulde selvfølgelig have stillet en Mand paa Pladsen for sig, hvad han maaske gjorde somme Tider, men ikke altid. Og i hvert Fald ved jeg, at man ved at tage en Konduktør fra en anden By vilde være nogenlunde sikker paa, at Tilsynet vilde blive noget mindre effektivt, end hvis han var i Byen, samtidig med at Statskassen fik yderligere Regninger for Rejser og Diæter. I Juli Maaned 1921 taler Minister Appel med Arkitekterne og spørger om, hvor meget hver Skole vil komme til at koste. Han havde altsaa hidtil haft at regne med det af gamle Kampmann opgivne Beløb paa ca. 2 Mill. Kr., men det var allerede et Aar siden; han vilde gerne vide, hvorledes det laa nu, og fik da det Svar, at det vilde komme til at beløbe sig til mellem 3 og 4 Mill. Kr. for hver Skole. Saa sagde Ministeren: Stop, det vil jeg ikke gaa med til, vil De specificere for mig, hvor meget hver Skole vil koste. Trods Pres fra Ministerens Side fik han dog først i September Maaned en saadan Specifikation fra Arkitekterne, en Udregning, der viste, at Byggesummen vilde andrage ca. $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. for hver Skole foruden Jordarbejdet. Saa sagde Minister Appel: Saa maa vi skære ned! — og Resultatet blev da, at den selvstændige Rektorbolig og den selvstændige Pedelbolig blev skaaret væk og lagt ind i to Fløje, hvorved man selvfølgelig mistede nogle Klasseværelser, men man mente dog, at denne Ordning alligevel vilde give tillægsstillende Plads. Endvidere fordrede Ministeren, at Højden paa Skolen i Viborg blev nedsat med 10 pCt. — det kunde nemlig lade sig gøre —, hvorved man skulde komme ned